

Een dagje vrij (groep 6)

Doelstelling: Tactiele stimulatie en samenwerking.

Er wordt gewerkt in tweetallen. 1 kind zit op een stoel, met de leuning naar de zijkant, zodat de rug helemaal beschikbaar is om te masseren. Hij/zij kan lekker voorover liggen op het tafeltje. Het andere kind staat achter de rug, dit zijn de masseurs. Stimuleer de gemasseerde kinderen te vertellen hoe zij de massage ervaren (Te hard? Lekker? Of juist te zacht?).

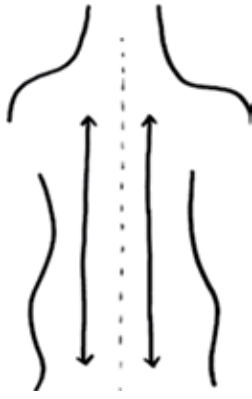
Inleiding: Swen heeft een dagje vrij..... Als hij wakker wordt heeft het gesneeuwd. Hij ziet door de kier van het gordijn de sneeuwvlokken naar beneden dwarrelen. Haastig kruipt hij onder zijn warme dekbed vandaan. Als hij door het raam naar buiten kijkt ziet hij dat de wereld helemaal wit en stil is. Hij wrijft in zijn handen en maakt zich klaar voor een heerlijke dag in de sneeuw!

Swen rent snel naar de slaapkamer van zijn ouders. "Kom snel kijken!" roept Swen, "het heeft gesneeuwd! Wakker worden! Ik wil naar buiten!". Zijn vader doet één oog open en mompelt iets onverstaanbaars, zijn moeder snurkt zachtjes door. Swen schudt zijn vader zachtjes wakker.

• Leg de handen op de schouders en schudt ze zacht heen en weer.

Zijn vader doet nu allebei zijn ogen open. "Wat is er aan de hand?" vraagt hij slaperig. "Het heeft gesneeuwd en niet zo'n klein beetje ook", roept Swen enthousiast. "Kom mee, naar buiten! Wat heerlijk dat ik vandaag niet naar school hoeft!"

- Wrijf met beide handen heen en weer, van boven naar beneden.

Papa komt achter Swen staan en samen kijken ze door het raam naar buiten. "Eerst gaan we ontbijten en dan direct de sneeuw in! Laat mama nog maar lekker liggen" zegt papa. Zachtjes lopen ze de trap af naar beneden.

- Klop zacht met de vuisten op de rug.

Beneden zet papa thee en smeert een paar boterhammen. De radio staat zachtjes aan en de houtkachel heeft de hele nacht gebrand en zorgt nu voor een aangename warmte. Het is gezellig zo samen denkt Swen. Snel eet hij zijn boterham terwijl papa op zoek gaat naar een muts, wanten en een sjaal.

- Wrijf met beide handen een paar keer over armen, van boven naar beneden.

‘Weet je wat?’, grijnst papa, ‘we houden onze pyjama aan onder onze kleren, lekker warm!’ Snel trekken ze een jas aan en haasten ze zich naar buiten. Het is heel stil, het waait niet en eigenlijk is het helemaal niet zo koud. De sneeuwvlokken blijven naar beneden dwarrelen. Swen gooit zijn hoofd naar achteren en steekt zijn tong uit en vangt een paar sneeuwvlokjes.

- Wrijf zachtjes met de handen zigzag over de rug.

Papa heeft intussen de slee al gepakt. ‘Hoe kom je daar zo snel aan?’, vraagt Swen verbaasd. ‘Papa’s weten alles, óók dat het ging sneeuwen dus gisteravond heb ik de slee alvast van zolder gehaald’, zegt zijn vader trots. ‘Ja ja, je hebt gewoon het weerbericht gehoord. Dat moet wel’, lacht Swen. Toen hij klein was had hij het verhaal van zijn vader geloofd maar daar is hij nu toch echt te oud voor geworden.

‘Kom op! Wie het eerst boven op de heuvel is!’ Swen rent vooruit de heuvel op die vlak voor hun huis ligt. Het lopen gaat zwaar, zijn voeten zakken diep weg in de sneeuw. Toch lukt het hem om als eerste boven op de heuvel te komen.

Juichend gooit hij zijn handen in de lucht.

- Leg de handen op de schouders en maak rondjes met je duimen.

Zijn vader volgt even later met de slee en samen staan ze het mooie uitzicht te bewonderen. Dan is het tijd voor actie; Swen gaat als eerste met zijn buik op de slee liggen, zijn vader moet hem eerst aan het touw dat aan de slee vastzit naar beneden trekken maar na een paar keer op en neer, ontstaat er een lekker gladde glijbaan.

- Teken met beide handen een paar keer de vorm van een vlinder op de rug.

Gierend gaat hij met zijn slee steeds sneller van de heuvel af. Het gaat heerlijk, hoe sneller, hoe leuker, vindt Swen. Mama komt ook kijken en met een brede glimlach bewondert ze de capriolen van Swen.

Na een tijdje merkt Swen dat hij dorst krijgt en mama belooft hem warme chocolademelk en met z'n drieën lopen ze terug naar huis.

In de verte ziet Swen een bekend figuur aanlopen en als hij beter kijkt ziet hij dat het zijn beste vriend Joost is. "Dat is leuk" vindt Swen. Eerst lekker chocolademelk drinken en dan straks met Joost weer van de sneeuwglijbaan. Swen zijn dag kan niet meer stuk!

Hierna wordt er gewisseld. Als beide kinderen zowel een massage hebben gegeven als ontvangen geven zij elkaar een hand en bedanken zij elkaar voor de massage.

Verhaal: Marian Cuperus, Nico Woudwijk, Bs de Jint.

